

KÁROLI

A KÁROLI GÁSPÁR REFORMÁTUS EGYETEM
HIVATALOS HALLGATÓI FOLYÓIRATA

magazin

2024
tél

KÁROLI,
A SPORTOS EGYETEM:
interjú
Sárfalvi Péter
sportigazgatóval

KREaktív
Ismerd meg az első KREaktív
tehetségkereső verseny
győzteseit!

INTERJÚ
KÁPOSZTÁS
GÁBOR
vezető egyetemi lelkésszel

**LELKIMORZSA:
A KREATIVITÁS**

A KÁROLI-EGYETEM ISMERETTERJESZTŐ PODCAST SOROZATA

**TUDOMÁNYRÓL
HITRŐL
HIVATÁSRÓL**

*könnyedén,
érthetően*

Egyetemünk

Interjú Sárfalvi Péter sportigazgatóval ----- 4

Útravaló

Békességet vivő tanítványok ----- 12

Lelkimorzsa

A kreativitás ----- 14

AkiKRE büszkék vagyunk

Egyediséged a közösség ereje! - Az első KREaktív
tehetségkereső verseny győztesei ----- 16

Hitélet a Károlin

Káposztás Gábor vezető egyetemi lelkeszt kérdeztük ----- 20

#KREatív

Hallgatói alkotások ----- 28

Gasztro

Tárolás felsőfokon - Mit, hol és hogyan érdemes? ----- 35

International

Erasmus+ BIP programok a Pedagógiai Karon ----- 40

Kitekintő

Rodostó, Rákócziék második otthona ----- 46

Keresztretjévény ----- 50

IMPRESSZUM

Felelős kiadó: Közkapcsolati és Kommunikációs Igazgatóság

Kiadó: Károli Gáspár Református Egyetem 📍 1091 Budapest, Kálvin tér 9.

Főszerkesztő: Horváth Miklós

Lapszerkesztő: Sárvári-Turbucz Eszter

További munkatársak: Csomai József, Fábíán Bernát, Gáll Anna

Kiadványtervezés: R. Szabó István // www.bicreative.hu

Szerkesztőség: Közkapcsolati és Kommunikációs Igazgatóság

📍 1088 Budapest, Reviczky utca 6. ✉ sajto@kre.hu

Nyomda: Pátria Nyomda Zrt. 📍 1117 Budapest, Hunyadi János út 7.

ISSN: 2630-9491

Megjelenik 2000 példányban.

A szerkesztőség kéziratokat nem őriz meg, és nem küld vissza.

SÁRFALVI PÉTER

világ- és Európa-bajnok,
kétszeres olimpikon öttusázó,
a Károli sportigazgatója

„Számomra a sport és az egyetem együtt adta azt a teljességet, amitől kiegyensúlyozott lettem.”

Sárfalvi Péter világ- és Európa-bajnok, kétszeres olimpikon öttusázó 2022 augusztusa óta vezeti az egyetemi Sportirodát. Irányítása óta felvirágzott az egyetemi sportélet, a számos fejlesztésnek köszönhetően a Károli a sportos intézmények útjára lépett. Igazi csapatember a munkában is, vidám habitusával, élsportolói tapasztalatával már sportlétesítményekért és sportkapcsolatokért felelős helyettes államtitkárként is a magyar sportért dolgozott. Sportigazgatóként nem titkolt célja, hogy a Károli Közösség figyelmét felhívja a sportolás pozitív hatásaira, közösségformáló erejére. Ezzel kapcsolatos személyes tapasztalatait az alábbi interjúban meséli el.

Sárfalvi Péter, Hanzély Ákos és Balogh Gábor csapat- és váltó aranyat nyert az 1999-es margitszigeti világbajnokságon.

A sport szeretetét családdoból hozod, mennyire volt evidencia, hogy édesapád nyomdokaiba lépsz?

Számomra sosem volt kérdés, hiszen a családom révén beleszülettem egy sportszerető közegbe, teljesen természetes volt, hogy én is sportolni fogok. Őszintén szólva nem is igazán érzem magam komfortosan olyan területen, amely nem kapcsolódik valamilyen módon a sporthoz. Az indíttatás tehát erős és egyértelmű volt. Édesapám profi sportpályafutásának végén öttusaedzőként kezdett dolgozni, első csoportja öt-hat éves koromban indult, ezekre az edzésekre én is elkísértem őt és szép lassan bekapcsolódtam a munká-

ba: édesapám lett az első edzőm. Úgy nőttek fel tehát, hogy teljesen természetesnek vettem a sportolást, úgy tekintettem rá, hogy ez az én sorsom. Mostani fejjel is azt mondom, hogy teljesen jó, hogy mindez így alakult.

Nem is volt benned semmiféle lázadás?

Nyilván az én sportpályafutásomban is voltak hullámvölgyek, a konfliktusok leginkább talán ahhoz a sajátos helyzethez kapcsolódtak, hogy apukám volt az edzőm. Az apa-fia, edző-tanítvány kapcsolat olykor kicsit megterhelő volt, főleg, amikor otthon is csak az öttusa és a sport volt a téma. Ennek ellenére nagyon jó és szoros

kötélék volt köztünk apukámmal, a versenyekkel járó feszültség és nyomás, a nagy téttel járó élsport végeredményben nem nyomta rá a bélyegét a kapcsolatunkra.

Az öttusa 5 sportágából részesedről a lovagláshoz fűződtek erős ambivalens érzések, de egy ilyen hosszú profi sportpályafutás során hogyan alakult a viszonyod a többivel?

Érdekes, mert amúgy nagyon szerettem lovagolni, nagy állatbarát vagyok, tulajdonképpen az öttusában is ez volt a kedvenc számom – mégis ebben véreztem el a legtöbbször. Úgy is mondhatnám, hogy mindkét olimpiám és sok más nagy versenyem

a lovagláson ment el, holott nem tartoztam a rossz lovasok közé. Az öttusának ez a hátulütője, hogy sorsolják a lovakat, sosem tudhatod, milyen társat kapsz. A másik négy versenyszám közül a futásban voltam a legerősebb, ebben volt a legtöbb sikerem, ugyanakkor sokszor szenvedésként éltem meg: a több tíz kilométerek heti háromszor nem voltak

túl lelkesítő, nem is szerettem annyira, mégis jó voltam benne. Az úszást is a futáshoz hasonlóan kicsit lélekölő sportágnak tartom, a mai napig nem szeretek úszni, még nyáron a Balatonban sem. A vívást nagyon szerettem egyfelől a játékossága miatt és azért is, mert ebben a számban állhattam egyedül szemtől szembe az ellenfelemmel. A lövészet számomra

az idegek játéka volt, mivel mozgékony alkat vagyok sosem szerettem egyhelyben állni, a feszültséget ebben a statikus helyzetben sokkal nehezebb levezetni. Nekem a lövészetben legalább annyira felment a pulzusom, mint a fizikai számokban. Az öttusa tulajdonképpen ezért ilyen gyönyörű, összetett sportág, mert állandó alkalmazkodást vár el a versenyzőktől.

Fotó: mediaktikk.hu

Egy versenyző nyújthat-e ugyanolyan kimagasló teljesítményt az öttusa minden versenyszámában?

Szerintem ez utoljára Balczó Andrásnak sikerült még a '60-as, '70-es években. Az egyenletes, jó teljesítmény legtöbbször edzéseken kivitelezhető, azonban versenyhelyzetben sokkal ritkább: nekem a huszonöt éves pályafutásom alatt jó, ha egyszer-kétszer sikerült. A verseny során anynyi külső körülmény közbeszólhat, lehet, hogy fizikálisan jó formában van a versenyző, de például a technikai számokban nem úgy teljesít, mint várta. Az öttusában az is teljesen természetes, hogyha egy győzelem után a következő versenyen még a döntőbe se kerül be az illető. Nagy különbségek vannak az egyes versenyek között, kevésbé kiszámítható az eredmény, mint esetleg más sportágak esetében. Mint minden sportágnál, az öttusánál is nagyon lényeges a mentális felkészülés a versenyekre. Régebben azt gondoltam, hogy a tehetség, szorgalom és edzés adja a felkészülés legnagyobb részét, ma már azonban úgy látom, hogy a mentális felkészültség legalább ennyire fontos.

Csapatban is versenyeztél.

Igen, egészen 1992-ig az egyéni mellett csapatversenyben is lehetett indulni az olimpián, amit kifejezetten szerettem, hiszen számomra

A sportnál jobb gyógyszer nem létezik. A kötelező mozgást mindenkinek receptre kellene felírni!

ra sokat adott, hogy együtt egymásért tudtunk küzdeni. Igazi csapatjátékosnak gondolom magam, így utólag talán csapatsportágot kellett volna választanom.

Téged jobban motivált a csapatjáték?

Teljes mértékben. Csapatban sokkal eredményesebb voltam, együtt nyertünk EB- és VB-címeket. Nagyon szerettem a csapattársaimmal versenyezni, mert tudtuk egy-

mást biztatni, hajtani, tudtuk, hogy mindhárman képesek vagyunk a győzelemre: csapatban nagyobb volt az önbi-zalmunk, jó esélyeink voltak egy-egy versenyen, ennek köszönhetően nyugodtabban is versenyeztem.

Melyik versenyedre tekintesz a legemlékezetesebbként?

1999-ben a Margitszigeten volt a világbajnokság, az öttusa versenyekhez képest

meglepően sokan voltak kint szurkolni, huszonöt-ezer néző volt kíváncsi ránk. Két aranyérmét is nyertünk ott, emellett talán ezzel a versennyel ismertek meg bennünket úgy igazán itt-hon, a mai napig találkozom emberekkel, akik lelkesen mesélik, hogy legnagyobb sportélményük a '99-es margitszigeti világbajnokság volt. Tényleg fantasztikus élmény volt hazai közönség előtt versenyezni.

Ezek szerint tényleg igaz, hogy ennyit számít a közönség lelkesítése, buzdítása?

Személy szerint engem felspannol a közönség lelkesítése, de nyilván van olyan versenyző, akit ugyanez a szituáció lebénít. A hazai világbajnokságon például nem hittem volna, hogy ennyien ott lesznek a lövészetben, s mivel alpból is izgulós alkat voltam, a lőtérre tapasztalt telt ház és a közönség reakciói az egyes lövéseimre, a hatalmas morajlások ebben a helyzetben inkább hátráltattak. Az öttusa összes többi versenyszámában viszont kifejezetten jól esett a támogatás. Azon a vébén a futás például nem úgy ment, ahogy terveztem, nem voltam olyan jó formában, mégis nagy lökést adott nekem a sok biztatás, így végül harmadik helyen értem célba, ami így összességében hihetetlen érzés volt.

32 évesen fejezted be a profi sportkarriered, utána hogyan alakultak a sportolási szokásaid?

Igen, ez jó kérdés, ugyanis sokszor látni, hogy élsportolók profi sportpályafutásuk befejeztével teljesen abbahagyják a rendszeres mozgást. Az én esetemben is úgy zajlott, hogy egy évre teljesen felfüggesztettem mindenfajta mozgásformát, örültem, hogy végre vége. Az öttusában a napi három-négy edzés eléggé megterhelő volt, rengeteget utaztam, így felszabadító volt mindent félretenni. Egy év sportmentes időszakom alatt azonban idővel rá kellett jönnöm, hogy nem érzem jól magam a bőrömben, gyakorlatilag testi tüneteim is lettek a mozgáshiány miatt. Ezután már tudatosan figyeltem arra, hogy rendszeresen mozogjak, már csak azért is, mert elkezdtem ülőmunkát végezni. Az élsport után nagy váltás volt a televízió, a stúdiómunka, a folyamatos ülés: ilyen hétköznapok mellett nehezebb volt megtalálnom a megfelelő egyensúlyt sport és munka között *(Sárfalvi Péter korábban a Hír TV műsorvezetőjeként dolgozott – a szerk.)*. Idővel persze megtaláltam az összhangot és a heti két-három edzés most is a napjaim része – ezt ajánlom mindenki másnak is. Az egyetemi hallgatók-

nak is mindig azt mondom, hogy a sportnál jobb gyógyszer nem létezik. A kötelező mozgást mindenkinek receptre kellene felírni!

Számodra mi adott motivációt a sportoláshoz és szerinted mi adhat ma ösztönzést a fiataloknak, hallgatóknak?

Ilyen szempontból könnyű helyzetben voltam, mert édesapám révén gyerekként belém kódolódott a sport iránti vágy és szeretet. Már egészen fiatalon és később, élsportoló koromban is mindig úgy feküdtem le, hogy olimpiai bajnok szeretnék lenni, szerettem volna minél többször meghallgatni a dobogó legtetején a magyar Himnuszt. Néztem a televízióban a sporteseményeket, apukámat még láttam versenyezni is, úgy nőttek fel, hogy a sportsikerek milyen sok örömet tudnak okozni, ezek a képek pedig munícióként szolgáltak az évek során. Nekem tehát adott volt a motiváció, a cél a mindennapi mozgáshoz.

Sportigazgatóként azt vettem észre, hogy manapság a fiatalok teljesen másként állnak a sportoláshoz, mert ma már kevésbé lehet felkelteni az érdeklődésüket a hagyományos sportágakkal, ezért fontosnak tartjuk, hogy felmérjük a hallgatók igényeit és ezeknek mentén kínáljon lehetőségeket az

egyetemi Sportiroda. Ennek szellemében hirdettük meg például a társas táncot, a funkcionális tréninget, az e-sportot. A kötelező testnevelés bevezetésekor is először a hagyományosabb sportágakból indultunk ki, aztán a valós igényeknek megfelelően behoztuk a stretchinget, a zumbát stb. Úgy látom, hogy az egyetemisták prioritási listáján a sport jelenleg másodlagos, de azon dolgozunk, hogy

megmutassuk nekik a sportolás pozitívumait úgy, hogy számos lehetőséget és esz-közt kínálunk nekik. A Károli Sportegyesület megalakulásával is végső soron ez volt a célunk, a szabadidő-szakosztály számtalan lehetőséget kínál a hallgatónak, hogy minél több mozgásformát kipróbáljanak. A sportegyesület egyébként számos kedvezményt is tartogat tagjai számára, érdemes csatlakozni hozzá.

Személy szerint számodra mit ad/adott az aktív sportolás?

A sport legnagyobb adománya, hogy önfegyelemre tanított: világ életemben nagyon szétszórt srác voltam, amit ilyen téren az élsport gyönyörűen helyretett. Az iskola előtti és utáni rendszeres edzések figyelemre, rendszerességre és kitartásra neveltek. Gyakorlatilag ma is ezek a tulajdonsá-

Próbálunk mindenkit megszólítani, lehetőséget adni a változatos mozgásformákra.

gok segítenek nekem az élet minden területén. Az öttusa ráadásul a folyamatos alkalmazkodásra, a váratlan helyzetekkel való megküzdésre is megtanított. A fizikumom és a mentális képességeim is megerősödtek annak köszönhetően, hogy az öttusában ötfajta mozgásformát végeztem egymás után. Az aktív sportolás továbbá olyan emberi kapcsolatok, barátságok hozott az életembe, melyek ma is eltorhetetlen kapocsként működnek. Úgy gondolom, hogy ilyen alapokat sehol máshol nem kaphat az ember, mint a sportban.

Iskolai szereplésedre, tanulásodra is pozitív hatással volt a sportolás?

Érdekes, hogy a sport ilyen jellegű hatásait leginkább az egyetemen tapasztaltam (a Magyar Testnevelési Egyetemen és a Budapesti Gazdasági Főiskolán szerzett diplomát – a szerk.). Számomra a sport és az egyetem együtt adta azt a teljességet, amittől kiegyensúlyozott lettem. Sokkal jobban ment úgy a sportolás, hogy közben egy másfajta szellemi munkát is végeztem. Az egyetemen töltött nyolc évem alatt voltam sportolóként a legsikeresebb. Fókuszált voltam: mind a vizsgák, mind a versenyek tekintetében. Sokkal jobban ment a versenyzés, amikor vizsgaidőszakom volt. Egy nehezebb félév so-

rán jobban ment például az összpontosítás. Az is plusz önbizalmat adott, hogy tudtam, a sport mellett van egy plusz dolog, amelyre szintén támaszkodni tudok. Az egész sportolói közeg, az előttem álló példák is mindig azt tanították, hogy tanulni fontos. Az edzőtáborokban is sokszor közösen tanultunk,

egymást motiváltuk. Fontos, hogy pallérozd az elmédet is: saját magamon tapasztaltam, hogy ez így volt teljes, így működött jól. Nem szerencsés, ha csak az egyik oldal hangsúlyos, vagy a másik oldalon nincs semmi más – lehet, hogy rövid távon működik, hosszú távon viszont nem kifizetődő.

A Sportiroda tevékenysége a Károli Sportegyesület megalakulásával egészült ki. Hogyan kell elképzelni a gyakorlatban a KRE SC működését, miben más a funkciója, mint a Sportirodának?

Gyakorlatilag ugyanazt a területet fedi le a két szervezet, egymás működését erősítik és egészítik ki. Mindkettő célja, hogy minél több egyetemi polgárt meg tudjon mozgatni, a rendszeres mozgásra nevelés az egyik fő célkitűzése. Az egyesület megalakulásával több lehetőség áll rendelkezésünkre ahhoz, hogy ezeket a célokat megvalósítsuk. A sportegyesület egy komolyabb szintet jelent, amely magában foglalja azt is, hogy idővel szeretnénk NB1-es csapatokat is adni a Károlinak, vagy akár a most még hobbi szinten sportolókat egy magasabb szintre emelni. A KRE SC keretein belül működő szabadidő-szakosztály elindításával sokat tudunk ten-

népszerűbb az oktatók, adminisztratív kollégák körében, de a rendszeresen meghirdetett túráinkra is nagy az érdeklődés.

Milyen tervekkel vág neki a 2024. évnek a Sportiroda?

Izgatottan várjuk ezt az évet, hiszen sok szempontból vízváltató lesz. Idén nyáron Magyarországon rendezik meg az Európai Egyetemi Játékokat (Miskolc, Debrecen). Ezen a versenyen strandkézilabda csapatunk évek óta az élmezőnyben végez, reméljük most a tavalyi második helyezés után végre a hőn áhított aranyérmert is sikerül megszerezni. A strandröplabda párosunk is nagyon erős, de bízunk benne, hogy a többi sportágban is szép eredményeket érünk el. Ebben az évben az első NB2-es szezonunk végére is érünk, meglátjuk, hogy feljebb tudunk-e lépni. 2022 augusztusa óta vagyok sportigazgató, az elmúlt időszakban sok

lattal végzik munkájukat. Örülök, hogy a Hallgatói Önkormányzattal is gyümölcsöző az együttműködésünk. Terveink között szerepel, hogy sporttal kapcsolatos szakokat is elindítsunk: 2024 szeptemberétől indul a Rekreáció és életmód alapképzési szak. Tavaly novemberben aláírtuk a Magyar Olimpiai Bizottsággal a kettős életpálya programot, próbálunk tehát az élsportolóknak is olyan feltételeket teremteni egyetemünkön, melynek következtében bátran jelentkezhetnek a Károlira. Élsportolóbarát egyetemként úgy gondolom, hogy aktív sportolóinkat még jobban tudjuk támogatni a versenyek, edzések és a tanulás összehangolásában. A sportegyesület megalakulása lehetővé tette, hogy a Patonyi László Sportcsarnokot (1095 Budapest, Thaly Kálmán u. 1. – a szerk.) bérelve egy 16–21 óra közötti időszámban sportolhassanak az egyetemi polgárok, akár kötetlenül is. Arra is figyelünk, hogy minden hónapban legyen egy Sportiroda által szervezett program, akár sakk-, kidobós- vagy pingpong-bajnokság, esetleg kvíz. A konditermekben is folyamatosan fejlesztjük a gépparkot, illetve szeretnénk elérni, hogy minden karon legyen modern sportolási lehetőség. Próbálunk mindenkit megszólítani, lehetőséget adni a változatos mozgásformákra, hiszen tudjuk, hogy a rendszeres edzés nélkülözhetetlen egészségünk megőrzésének érdekében.

Terveink között szerepel, hogy sporttal kapcsolatos szakokat is elindítsunk.

ni az egyetemi sportéletért, szerteágazó lehetőségekkel várjuk az egyetemi polgárokat, beleértve a Károli munkavállalóit is, hiszen gondoltunk az ülőmunkát végzőkre: például a gerinctorna egyre

mindent meg tudunk már valósítani kitűzött céljaink közül, köszönhetően többek között a Sportiroda fiatalos, lelkes és motivált csapatának, akik korábbi élsportolói múltjuknak köszönhetően nagy tapasza-

Írta:

Balla Péter

hitéleti rektorhelyettes

BÉKESSÉGET VIVŐ TANÍTVÁNYOK

A Jézust követő tanítványi létformának sok jellemzője van – az új naptári év és a tavaszi félév elején ezek közül ezt emeljük ki útraivaló üzenetként: ahová Jézus tanítványai eljutnak, oda az ő békességét viszik magukkal. Különösen is aktuális ez mai életünkben, amikor a világ több pontján háborúkat szenvednek el embertársaink, a közvetlen közelünkben is. A békéért való imádság minden nap ott kell legyen a szívünkben. De Jézus békessége több mint a háború nélküli állapot, a tőle kapható békesség életünk belső harmóniáját és az örök életünkbe vetett hitet is magába foglalja.

Az evangéliumok tanúságtétele szerint Jézus több alkalommal is szólt a békességről. A békességet ő maga hozta el, és ajándékba adja nekünk. János evangélista így idézi Jézus szavait: „Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalanodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen!” (János 14,27).

Ez a mondat olyan helyen szerepel a Bibliában, amely arról szól, hogy Jézus „bűcsúzott” tanítványaitól, mert tudta, hogy hamarosan fel fogja áldozni életét értük. Így e mondata a mindenkori tanítványoknak is szól, erőt adva abban az időben, amikor Jézus testben már nincs velünk. Jézus Lelke, a Szentlélek a szívünkbe írja e békességet – és itt is láthatjuk Jézus mondasában, hogy az ő békessége egészen más, mint a világban megismerhető béke.

Jézus már földi életében is több alkalommal elküldte tanítványait a róla való bizonyágtételre, az Isten országa Jézusban elkezdődő megvalósulása hirdetésére. Az egyik ilyen alkalommal, amikor Jézus hetvenkét tanítványt elküldött „kettesével minden városba és helységbe, ahova menni készült”, azt mondta nekik, hogy egy házba belépve így köszöntsék az ott lévőköt: „Békesség ennek a háznak!” (Lukács 10,1 és 10,5). Milyen nagy kiváltság

ez nekünk is, mai tanítványainak: Jézus békességét vihetjük mindenhová, ahová eljutunk. Legyen ez a Károlin is mindennapi élményünk: amikor belépünk hallgatótársaink közé egy előadóterembe, ott a békesség növekedjen. Természetesen helye van a tananyagról való vitáknak, akár véleménykülönbségeknek is, de minden beszélgetésünk a másik iránti tisztelet légkörében, így a békesség „alaphangján” lehet végbe. Oktatók és adminisztrátor munkatársak egymással és a hallgatókkal való beszélgetéseikben is megvalósíthatják ezt a békességet vivő küldetést. Jézus a tanítványok kiküldésekor így folytatta a fenti köszöntő üzenetet: „Ha ott a békesség fia lakozik, megnyugszik rajta a békességetek” (Lukács 10,6). Milyen szép kifejezés: „megnyugszik”. A társunknak való önzetlen segítség közben – de még vizsgákra való készülés alatt is – megvalósulhat, hogy megnyugszik rajtunk Jézus békessége.

A Hegyi Beszédben, a „boldogmondásokban” Jézus ezt is ígérte mindnyájunknak: „Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek” (Máté 5,9). Jézus a boldogság forrása, és ő ilyen embereknek ígéri a boldogságot: akik mások életébe is békességet visznek, akik a maguk környezetében békességet teremtenek. Jézus egyetlenszerűen volt Isten Fia: ő a Megváltó, aki halálával és feltámadásával nekünk bűnbocsánatot és örök életet szerzett. Tanítványait is bevonja e családi kapcsolatba: mi is Isten gyermekeivé leszünk a Megváltó ajándékaként. Töltsük be az egyik szép énekünk refrénjében is ismételtten említett küldetést:

**„LÉGY ÖRÖMÖNDŐ
BÉKEKÖVET,
HIRDESD: A SZABADÍTÓ
ELKÖZELGETETT!”**
(Új Református
Énekeskönyv,
832. ének)

Írta: Fábrián Bernát

A KREATIVITÁS

Mi is az a kreativitás?

Manapság számtalanszor találkozunk a kreativitás vagy alkotóképesség fogalmával az élet különböző területein, jóllehet maga a kreativitás fogalma (legalábbis a pszichológiában) viszonylag fiatal. Maga az alkotóképesség terminusát a pszichológiába Gordon Allport (1897–1967) amerikai szociológus, szociálpszichológus, a személyiségelméletek egyik legmeghatározóbb alakja vezette be. Ő a kreativitással a személyiségnek azt a képződményét szerette volna megragadni, ami sokkal összetettebb, mint egyes temperamentumok, képességek vagy attitűdök. Azonban az ő meghatározása még nagyon homályos volt. A kreativitás pontos megfogalmazásában és kutatásában jelentős lépéseket J. P. Guilford (1897–1988) amerikai pszichológus tett.

Ő így határozta meg a kreativitást: „A kreativitás alkotóképességet, teremtőképességet jelent, amely során a különféle képességek szerveződése lehetővé teszi az elszigetelt tapasztalatok összekapcsolását, újszerű értelmezését és új formában történő megjelenését”. Erre a következtetésre úgy jutott, hogy megkülönböztetett konvergens és divergens gondolkodást. Szerinte a kreativitásra a divergens, vagy széttáró gondolkodás jellemző, amikor a fogalmak között egyfajta asszociatív hálózatot hozunk létre, és így a problémára több lehetséges megoldást is kínálunk. Míg a konvergens gondolkodásnál többnyire az intelligencia dominál, hiszen ilyenkor próbáljuk szűkíteni a megoldások számát, és az egyetlen jó megoldáshoz eljutni.

A kreativitás faktorai

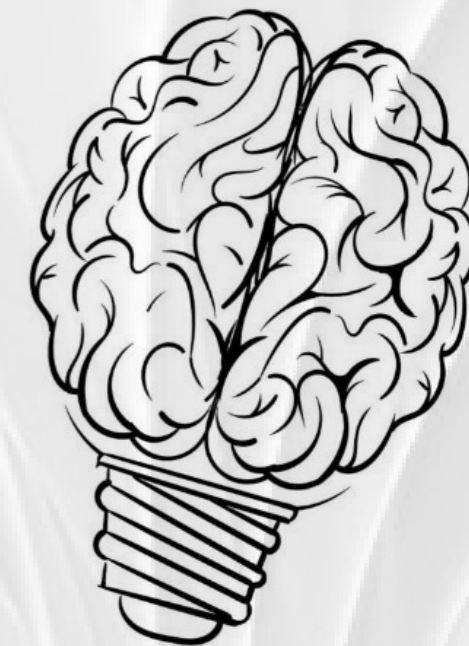
Az idők során Guilfordon kívül számos más kutató fektetett rengeteg energiát abba, hogy feltárják a kreativitás különböző tényezőit. Általában 10 faktort szoktak kiemelni, melyek a mai napig a kutatók által szinte egyöntetűen elfogadottak. Ebből a 10 faktorból szeretnék párat bemutatni. Az első az általános problémaérzékenység, mely azt fejezi ki, hogy az egyén hamar

és könnyedén észrevesz rejtett, gyakran nem egyértelmű problémákat. A következő a fluencia vagy folyékonyág, ami azt határozza meg, hogy mennyire könnyedén tudunk ötletelni és különböző asszociációkat létrehozni, illetve, hogy mennyi gondolatunk van egy adott témával kapcsolatban. A harmadik a flexibilitás vagy rugalmasság, amely arra utal, hogy mennyire vagyunk képesek arra, hogy egy adott problémát újabb és újabb perspektívából közelítsünk meg. A negyedik, ami talán a kreativitás egyik legközpontibb sajátossága, az originalitás vagy eredetiség, amely az mutatja meg, hogy másoktól mennyire eltérő és meglepő válaszokat tudunk adni a problémákra. Végezetül még az értékelést emelném ki, mely révén meg tudjuk határozni az új ötletek értékét. A leírtakon kívül még számos más faktor van, mely arra utal, hogy a kreativitás egy nagyon bonyolult és összetett dolog.

Kreativitás és intelligencia

A mai napig egy erősen vitatott téma a kutatók között, hogy milyen kapcsolat áll fent az intelligencia és a kreativitás között, illetve, hogy ugyanazt a mentális képződményt alkotják-e vagy sem. A különböző kutatások arra világítottak rá, hogy fontos elkülöníteni a kreativitást

az intelligenciától, hiszen a szakemberek szerint két különböző mentális folyamatról van szó. A közöttük lévő korreláció nagyon alacsony. Tehát nem feltétlenül reális az a következtetésünk, hogy minél intelligensebb valaki, annál kreatívabb is. Fontos azt is figyelembe vennünk, hogy a kreativitását egy embernek nem tudjuk olyan pontosan meghatározni, mint az intelligenciáját. Ez leginkább amiatt van, hogy az intelligenciakutatás a pszichológiában jóval korábban kezdődött, így a tesztek sokkal jobb megbízhatósággal és érvényességgel rendelkeznek. Végezetül fontos szem előtt tartani, hogy a kreativitás és az intelligencia két különböző jellemzője a személyiségnek, azonban a kreativitás az intelligenciától elszakított megközelítése nem igazán lehetséges, mivel azonos faktorokkal és közös gyökerekkel rendelkeznek.

EGYEDISÉGED A KÖZÖSSÉG EREJE!

2023. október 24-én az első KREaktív tehetségkereső verseny számtalan izgalmas produkciót, igazi károlis közösségi programot kínált az egyetemi polgároknak. Az eseményt megelőzően 69 produkció mérettette meg magát az elődöntőn, ebből 39 produkciónak volt lehetősége élőben is bemutatkozni az Ódry Színpadon. Az Állam- és Jogtudományi Karról 2, a

Bölcsészeti- és Társadalomtudományi Karról 25, a Gazdaságtudományi, Egészségtudományi és Szociális Karról 4, a Hittudományi Karról 2, a Pedagógiai Karról pedig 6 produkció jutott a döntőbe, ahol vers- és prózamondás, ének, könnyű- és komolyzene, valamint tánc kategóriában mérettették meg magukat. A következőkben a verseny győzteseiről olvashattok.

TÓTH- HORVÁTH ZSÓFIA

volt. Egy nagyszerű csapat, az Akropoleisz színeit erősíti, ahol mestere, felkészítője és segítője, Szabó Lilla.

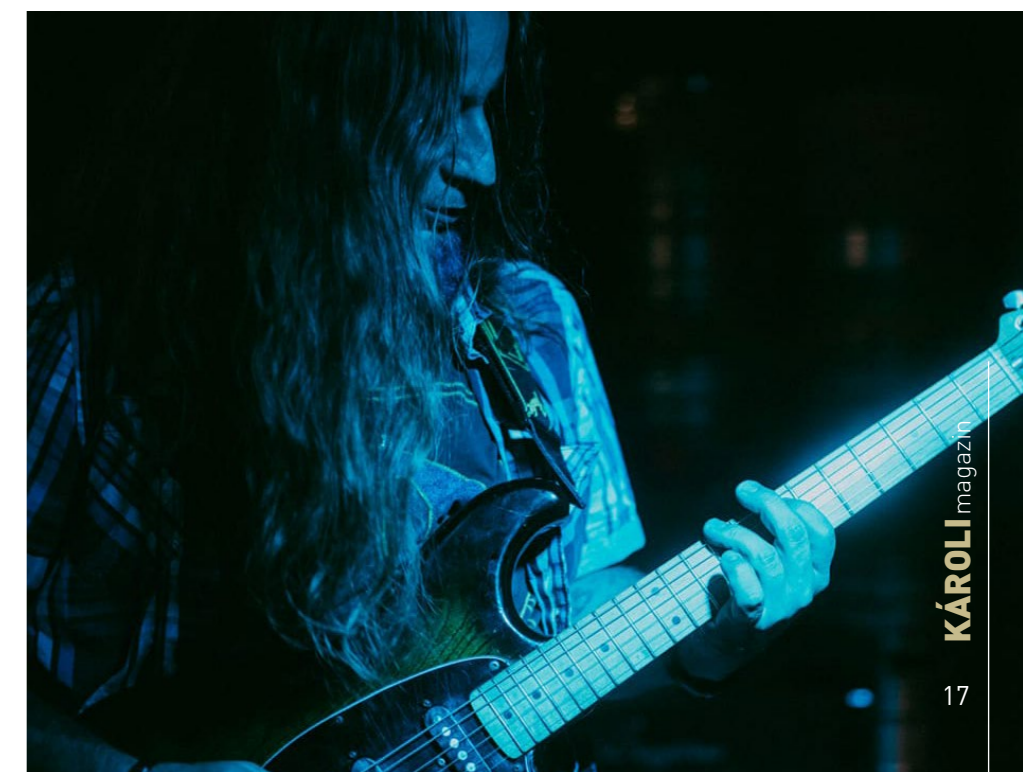
MOLNÁR BALÁZS

A hangszeres zene – könnyűzene kategória győztese a Kétszemközt zenekar lett. Az együttes gitárosa Molnár Balázs, a szociális munka szakon tanuló háromgyermekes édesapja, aki a hajléktalan-ellátásban szeretne olyan mentálhigiénés reform-

programokat megvalósítani, amelyekkel záros határidőn belül nagy volumenű segítséget nyújthat a visszaintegrálódásba társadalmi és munkaerőpiaci tekintetben egyaránt.

„Az egyetemi tanulmányokat főállás és család mellett borzasztó nagy kihívás elvégezni, de erős szakmai cél lebeg a szemem előtt, tudom miket és hogyan szeretnék megvalósítani a rászorulók körében, és végig is csinálom, nem kérdés” – fogalmazott Balázs, aki húsz éve gitározik, öt éve a Kétszemközt zenekar tagja; mind emberileg, mind szakmailag kiváló emberek veszik körül. A tehetségkutatót remek lehetőségnek találta, hogy megmutassa magát a zenekarral, emellett kapcsolatépítési szempontból is rengeteget adhat egy ilyen esemény: a tehetségkutatótól tehát kooperatív együttműködési lehetőségeket kapott.

„A sport szabadságot ad, kihívások elé állít, motivál és kiegészít” – vallotta a tánc kategória győztese. Az elsőéves szociálpedagógia szakos hallgató, Tóth-Horváth Zsófi már huszonöt éve a testmozgás megszállottja és húsz éve versenyszerűen sportol. Először táncolt és sportakrobatikázott, végül – hat éve – a légtornánál kötelezte el magát, ami élete talán legnagyobb döntése

MAJERCSIK LILI

A húszéves, anglisztika alapszakos hallgató, Majercsik Lili ének kategóriában vitte el a prímet. A fiatal tehetség szerette volna kipróbálni magát egy tehetségkutató versenyen, és bár korábban már fellépett az egyetem falain belül, úgy gondolta, a tehetségkutató új lehetőségeket nyújthat neki tapasztalatszerzés szempontjából. „Úgy gondolom, a gyakorlatba forgatott visszajelzésből lehet a legtöbbet tanulni és fejlődni, ezért is örültem a zsűri szakmai sokszínűségének” – fogalmazott Lili,

aki négyévesen kezdett színészkedni, nyolcéves kora óta pedig a zene szerelme. Hét évig a Magyar Állami Operaház gyermekkarának tagja volt, ahol elsajátította a magánéneklés alapjait, ezzel párhuzamosan fuvolázni és zongorázni tanult. Később a Bartók Béla Konzervatórium jazz-ének szakára járt, négy évig Urbán Orsolya tanárnőnél tanult, majd (szintén a Konzervatóriumban) elvégezte az OKJ képzést is – miközben megkezdte tanulmányait a Károlin.

PUCSOK TÜNDE

Pucskok Tünde, a Hittudományi Kar teológia szakos hallgatója a komolyzene kategóriában szerezte meg az első helyezést. Tünde azért indult el a tehetségkutatóra, mert jó lehetőségnek tartotta a versenyt tudásának megmutatására és annak összemérésére más tehetségekkel. Vallja, hogy az esemény remek találkozási pont volt a többi hallgatóval, amelynek hála sok új embert ismert meg, közvetlen kapcsolatokat alakított ki, amit nagy élményként könyvelt el. „Zseniális volt

különböző művészeti ágakat közelebbről is szemlélni, és meglátni a szépséget bennük. Már tizenöt éve zongorázok, a Zeneakadémia MA képzésén vagyok elsőéves” – fogalmazott Tünde, aki szerint a zene az érzelmeket elmélyítő Isten adta lehetőség, a klasszikus muzsika tisztasága pedig segít egy olyan állapotba kerülni, amitől azt érezzük, van remény a jóra. A zene sokrétű érzelmeket munkál ki, a lelket sokkal érzékenyebbé teszi, így az együttérzés, más emberekkel való kapcsolódás is könnyebben megy. A zene által az ember olyan mélyen szólhat másokhoz, ahogyan szavakkal lehetetlen.

FORRÓ LAJOS

A vers- és prózamondók közül a huszonegy éves, anglisztika alapszakos Forró Lajos produkciója emelkedett ki. *Hello, xy* című saját szerzeményével érkezett a tehetségkutatóra – a versenyen többek között azért indult, mert imponált neki, hogy ilyen neves zsűri előtt mutathatja meg magát. Lajos számára a zsűri útmutatása, véleménye és visszajelzése roppant hasznosnak bizonyult. Sokuk munkásságát ismerte már korábban, ezért az ő jelenlétük motiválta a versmondót az indulásban.

Fél éve ír rendszeresen, bár verseit egyelőre gondolatfoszlányoknak tekinti. Egy éve olvas szépirodalmat, rohamléptekben igyekszik haladni, mint mondja, van néhány mű a „bepótlandók” listáján, de minél mélyebbre ás, annál inkább beleveszik a szövegekbe. A tehetségkutatón előadott költeménye: egy azonosság-élménynek a kibukásáról, a fekete-fehér mókuskerékről, a mindennapokról, a zsákutcába ért emberiségről szól.

„ÚGY GONDOLOM, A GYAKORLATBA FORGATOTT VISSZAJELZÉSBŐL LEHET A LEGTÖBBET TANULNI ÉS FEJLŐDNI, EZÉRT IS ÖRÜLTEM A ZSŪRI SZAKMAI SOKSZÍNŰSÉGÉNEK”

„A helyes önismeret elengedhetetlen a stabil élethez, viszont a helyes önismeret a helyes istenismeretből, az Istennel való kapcsolatból fakad”

vallja Káposztás Gábor vezető egyetemi lelkész, aki gimnazista korában kapott elhívást a lelkészi szolgálatra: az ifjúsági munka pedig a kezdetektől közel állt a szívéhez, egyetemi szolgálatát 2022 óta végzi a Károlin. Bár ő maga fiatal korában nem kereste tudatosan az Istennel való kapcsolatot, nyitottsága mégis elvezette addig az életformáló felismerésig, amely azóta is meghatározza a mindennapjait. Meggyőződése, hogy a boldog és őszinte élet a maga teljességében csak Istennel élhető meg. **Beszélgetésünk során életének erről a fordulatáról is beszélt, olvassátok el a vele készült interjút.**

Alapvetően nem hívő családban nőttél fel, ennek ellenére református gimnáziumba jártál. Hogyan vezetett az utad a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumába?

Egy Debrecen melletti kistélepülésen, egy Nyírábrány nevű háromezres községben nőttem fel, ott éltem a családommal. Valóban nem kaptam hívő neveltetést, viszont hittanóra jártam,

illetve nagyszüleimmel olykor-olykor templomba is elmentem. A hittanóra teljesen fakultatív volt, de kíváncsi kisfiú lévén szerettem új dolgokat megismerni, a bibliai történeteket pedig érdekesnek találtam. Gyerekként a reformátussághoz kapcsolódó élményeim pozitív lenyomatot képeztek bennem, így amikor a továbbtanulás szóba került, akkor reális opcióként merült fel, hogy a református gimnáziumban tanuljak tovább.

Igaz, hogy nem volt bennem még tudatos elköteleződés a hit vagy a felekezet iránt, ugyanakkor a keresztény szellemiség számomra nem volt életidegen vagy zavaró. Számomra azért is volt jó választás a református gimnázium, mert jelentkezéskor még nem tudtam, hogy mivel szeretnék majd foglalkozni, ezért úgy gondoltam, négy év alatt sikerül iránymutatást kapnom.

Aztán bekerültél a gimnáziumba és megtaláltad a hitet és a hivatásod...

Igen, valóban, bár a hitet és az Istennel való kapcsolatot még az első években nem kerestem tudatosan. Tény, hogy a gimnáziumi környezet erősen hatott rám: hiteles példákat láttam magam körül nemcsak szakmailag, de az istenhit terén is. Tanáraink, évfolyamtársaim hitelesen, önazonosan vállalták a hitüket, számomra megnyerő volt a magatartásuk. A heti bibliaköri alkalomra, amelyet néhány teológus tartott nekünk, eleinte leginkább azért jártam, mert kollégistaként így hetente egyszer el lehetett jönni a napi utolsó tanulószobáról. Örültem, hogy egy kicsivel kevesebbet kellett a szilenciumon bent tölteni, emellett jó arcokkal, a barátaimmal lehettem együtt. Eleinte ez volt a motivációm a bibliakör kapcsán. Később, ahogy idősebb lettem, egyre többet kezdtem gondolkodni a hallottakon, s már nemcsak érdekes történetnek tűntek, hanem kezdtem bennük meglátni egy mélyebb értelmet, de még mindig nem jutottam el addig a pontig, hogy azt mondjam: oké, akkor én is szeretnék elköteleződni, hitben járni.

A történet innen válik izgalmassá. Tizenegyedikes koromban tetszett egy lány, akivel később padtársak is lettünk és komolyabban elkezdtünk beszélgetni. Egy

idő után megkérdezte, hogy találkozónk-e vele egyik délután, mert szívesen beszélgetne velem életről, Istentről, hitről is. Kapva kaptam az alkalmon, mert lehetőséget láttam arra, hogy vele legyenek, jobban megismerjem és úgy gondoltam, esetleg még egy randi is kikerekedhet belőle. Soha nem voltak ellenérzéseim Istennel, a hittel vagy a kereszténységgel kapcsolatban, csak nem hatottak rám olyan erősen, hogy abból komoly elköteleződés születhessen. Leegyszerűsítve talán úgy foglalnám össze, hogy én egy találkozást, randit szerettem volna, de idővel életem legfontosabb találkozása, az Úrral való találkozás és a megtérés született belőle. Ez a lány ugyanis nagyon őszintén beszélt nekem az életéről, a kihívásairól. Arról, hogy hogyan és mi módon kereste a helyét, a boldogságát, az életének az értelmét. Aztán egy ponton találkozott Istennel, akivel helyreállt a nyugalma, békeségre lelt és felfedezte azt az isteni erőt, melyre szüntelenül támaszkodhat. Történetéhez több ponton én is tudtam kapcsolódni és az, hogy arról hallottam beszélni, hogyan kerültek az életében helyére a dolgok, elgondolkodtatott. Feltettem magamnak a kérdést: vajon mi miért történik velünk életünk során? Ahány ember annyi élettörténet: vajon céltalanul történnek a dolgok vagy van ebben valamiféle tudatosság? Azt mondtam, hogyha ő ilyen bátran és

mély meggyőződéssel vallja, hogy Isten létezik, hogy Ő egy élő személy, akivel élő kapcsolat lehet, akkor szeretnék ennek a találkozásnak esélyt adni. Ekkor mondtam el életem első őszinte, saját szavas imádságát, melyben kértem Istent, hogy mutassa meg magát – életem legjobb döntésének bizonyult, napról napra formálódtam és olyan események sorozata vette kezdetét, melyeket nem lehetett a véletlen számlájára írni.

A hivatásomat tekintve ilyen szempontból már tudatosabb voltam. Kértem Istent, hogy mutasson utat a jövőmet illetően, ennek köszönhetően mentem el a Debreceni Református Hittudományi Egyetem nyílt napjára. A lelkes pályára részéről nemcsak döntés volt – úgy gondolom – elhívást kaptam a szolgálatra. Erős indíttatásra jelentkeztem a teológia-lelkész szakra, nem is jelöltem meg más opciót. Az egyetemen eltöltött éveim alatt voltak ugyan hitpróbák, hullámvölgyek, de úgy gondolom, ezek a harcok is megerősítettek választásomban, hogy ez valóban az én utam.

Elmondásod szerint mindig is egy őszinte, önazonos, boldog életet szerettél volna. Isten megismerése előtt milyen utakon kerested a boldogságod?

Mindig is úgy gondoltam, hogy a kapcsolatok létfontosságúak. Fiatalként szá-

momra a barátságok nagyon hamar felértékelődtek, úgy is fogalmazhatnánk, hogy a mély barátságok jelentették azt számomra, amit más akár a családi biztonságtól várna. Sokáig azt gondoltam, hogyha megfelelő számú barátom van, aki elfogad és értékeli, akkor sínen van az életem. Ha pedig nincs barátom és egyedül vagyok, akkor az ellenkezője igaz. Sokszor gondolkodtam úgy és szívem mélyén vágytam arra, hogy minél többen szeressenek és fogadjanak el. Ma már úgy látom, hogy ha valaki lelkiileg stabil életet él, akkor a kapcsolatok is helyén lesznek az életében: ez azt is jelenti az én értelmezésemben, hogy önmaga társaságában is jól fogja magát érezni a bőrében, ezért nem kell folyamatos barát- és társfüggőségbe vagy hasonlóba menekülnie, hanem ezek így egészségesen a helyükre tudnak kerülni. Az én életemben nem voltak extravagáns útkeresések, de úgy látom, hogy sokan a lelki úrt, hiányokat most is pótszerekkel, pótcselekvésekkel próbálják kitölteni. Tapasztalatom szerint az Istenben, Istennel való kapcsolatban gyökerező önismeret lehet az az út, amely célhoz vezet.

Hogyan tud az Egyetemi Lelkészség segíteni az útkereső egyetemistáknak?

Úgy gondolom, az egyetemista lét egyik sajátossága, hogy ez egy olyan idő-

szak, amelyben egy fiatal már részben függetlenedik a szülőktől, de még sok kihívással kell szembenéznie a felnőtté válás útján. Az élet természetes folyamata, hogy felnövünk, más kérdés azonban, hogy mikor válunk felnőtté. Őszintén szólva felnőtté válni szükséges folyamat, de nem feltétlenül könnyű. Rengeteg kérdés és kihívás vár mindenre ezen az úton, ugyanakkor fontosnak tartom, hogy ezen a fejlődési szakaszon mindenki végigmenjen még akkor is, ha néha ijesztőnek tűnik. Hihetetlenül boldogító érzés, amikor egy krízist vagy kihívást meg tud ugrani az ember, s ezáltal fejlődik. Sokkal jobban megéri időben vállalni ezt az utat, s egyúttal növekedni a tapasztalatok, lehetőségek által. Az egyetemen nemcsak szakmailag, hanem emberileg, lelkiileg is fejlődhetünk: ahogyan a saját szakterületünkön ott állnak oktatóink, akikhez bármikor fordulhatunk, **a lelki dolgokkal sem kell egyedül megbirkóznunk.** Bizalommal fordulhatnak hozzánk mindazok, akik szeretnék, hogy kísérjük őket életük fontos kérdéseiben, meghallgatjuk, szívesen beszélgetünk velük nehézségeikről, elakadásaikról, de örömeikről is.

Az Egyetemi Lelkészség két szabadon választható kurzust is meghirdet a hallgatóknak, melyeket jó szívvel ajánlunk

mindenkinek. Az egyik a *Felnőtté válás és kommunikáció a társas kapcsolatokban* című kurzus. Ennek keretében olyan témákkal foglalkozunk, mint pl. az énkép, identitás; szeretetnyelvek; kapcsolat a szülőkkel/nevelőkkel; érzelmi függetlenedés; anyagi függetlenedés, jövőtervezés; hatékony kommunikáció; konfliktuskezelés; női-férfi szerepek; együttélés, házasság, szexualitás. Azt reméljük – többek között –, hogy a kurzus eredményeként elindulhat a függetlenedésre való törekvés a megfelelő énkép kialakításának köszönhetően, továbbá a hatékonyabb kommunikáció megerősítheti a társadalmi kapcsolatokat és elmélyítheti a párkapcsolatokat. A református keresztyén etikai alapokra épülő előadások és az interaktív műhelymunka módszereit kombinálva dolgozunk fel aktuális kérdéseket.

A másik kurzusunk a *Károlis, de hogyan? – Értelmiségiként a 21. században* címet viseli. Egy szemléletes képet használva a kurzuson azzal foglalkozunk, hogy hogyan teremhetnek életükben a lelki stabilitás fájának jó gyümölcsei. A kurzuson olyan témák kerülnek elő, mint az autentikus én; testtudatosság; most, a jelenben élni; felelősségvállalás; kockázatvállalás; közösségben élni; eredendően saját választásaink, döntéseink; jól egyedül lenni; megérte-

ni a saját érzéseinket; humor. Mindig elmondjuk a hallgatóknak, hogy nem vagyunk pszichológusok, ezeket a kérdéseket, témákat megfelelő szakmaisággal, de lelkészként, keresztyén szemszögből, bibliai igéket, történeteket is behozva közelítjük meg. Fontosnak tartjuk hangsúlyozni, hogy a helyes önismeret elengedhetetlen a lelkiileg stabil élethez, viszont a helyes önismeret a helyes istenismeretből, az Istennel való kapcsolatból fakad – ezek elválaszthatatlanok egymástól. Hogyha kapcsolatom van az élő Istennel, akitől az én életem is származik, akinek amúgy jó terve van az életemre nézve, és aki a legjobban ismer engem, akkor teljesen biztos lehetek abban, hogy a legjobb kezekben van az életem. A megfelelő önismeret segít abban, hogy egészséges, stabil életet tudjunk élni, hogy egy fához hasonlóan jó gyümölcsöket teremjünk.

A kurzusokon túl egyéni beszélgetésekkel, fogadóórákkal várjuk a hallgatókat. Részt veszünk a különböző kari és összegyetemi programokon. Hiszünk abban, hogy az egyetemista lét nemcsak a szakmai, szellemi fejlődésről, a jó közösségről szól, hanem arról is, hogy lelkiileg stabil, egészséges felnőttekké váljunk, amelyhez hozzátartozik a hit dimenziója is – így válhat teljessé az összkép.

Mi jellemzi a lelkileg stabil embert?

A rövid válaszom erre, hogy a lelkileg stabil ember szilárdan áll és nem rángatják trendek, ideológiák, elvárások vagy hétköznapi események. Mindezeket a helyén tudja kezelni. A hosszabb, szemléletesebb válaszomhoz pedig egy mélyen a földbe gyökerező gyümölcsfa lenne a jó kép. Ha a fa egészséges, akkor gyümölcsöket terem, szépeket, ízleteseket, jó illatúakat, és a hatalmas viharokat is sikeresen átvészeli. A lelki egészség is ilyen az életünkben: érezhető és látható.

Ahogy korábban említetted, már fiatalként nyitott voltál a hitre, az Isten megismerésére. Sokan – akár rossz tapasztalatok, téves hiedelmek miatt – egyáltalán nem nyitottak ezekre a témákra. Hozzájuk hogyan lehet kapcsolódni?

Lelkészként és keresztény emberekként is küldetésben járunk. Ennek alapja az a jézusi felszólítás, hogy „menjete el tehát, tegyetek tanítvánná minden népet...” (Mt 28,19). Fontosnak tartjuk a kezdeményezést, a folyamatos odafigyelést, keressük az őszinte és hiteles kapcsolódási lehetőségeket. Ha valakinek rossz tapasztalata van korábról vagy teljesen távol van ettől az egésztől: Istentől, hittől, egy lelkiessel való beszélgetéstől, akkor is

igyekszünk kifejezni, hogy őszinte érdeklődéssel vagyunk felé, mert van örömhírünk számára. Határozottan, de nem erőszakosan, várva az időt, amíg az adott személy nyitottabbá válik. Elengedhetetlenül fontosnak tartom, hogy keresztény emberként hitelesen beszéljek a hitbeli meggyőződésemről, hogy önazonosan, a hitemmel összhangban éljek. Sosem tudhatjuk, hogy az elszórt magokból mikor és hol nő termés: a magam példájából kiindulva elmondhatom, hogy gyerekkoromtól kezdve hallottam Istenről, de sokáig nem kerestem tudatosan. Gimnáziumban aztán az életembe csöppent az a lány, akiről már beszéltem és a beszélgetésünket követően nem sokkal – miután megérintett Isten – egyszerre összeállt a kirakós, helyére kerültek azok a dolgok, amelyekről mindaddig hallottam. Nekünk, egyetemi lelkészeknek, véleményem szerint azzal a meggyőződéssel és szent elhatározással kell szolgálnunk, amelyet meg is élünk nap, mint nap: jó Istenhez tartozni, jó az Ő gyermekének lenni, jó Vele élni az életet, sőt mi több, csak Vele lehet teljes az ember élete. Ennek az örömét igyekszünk hirdetni, nemcsak szavakkal, hanem tettekkel, hiteles életpéldával is. Bízva abban, hogy itt az egyetemen is egyre többek tudják meglátni és megtapasztalni az Istenhez tartozás örömét.

Zenélő lelkészként is hivatkoznak rád. Számodra mit ad a zenélés?

Tizenéves koromban fedeztem fel, hogy szeretek és valamennyire tudok énekelni, ezzel párhuzamosan pedig, bár saját hangszerem nem volt, de nagyon megszerettem a gitár hangját. Ezen felbuzdulva szerettem egy hangszert és az évek alatt autodidakta módon tanultam meg játszani rajta. Különleges ajándéknak tartom, hogy olyan hobbim van, amely végső soron az élethivatásommal is összeegyeztethető. Annak idején én nem egyházi zenén nőttem fel, hanem leginkább az akkoriban népszerű magyar és külföldi rock zenekarok dalain. Az első gitáromon, ami egy kezdő szintű fémhúros akusztikus gitár volt, sokféle dalt próbáltam eljátszani. Utólag visszagondolva elég komikus lehetett, ahogy mindenféle pörgős és gyors rock riffet próbálok eljátszani akusztikus gitáron, pár hónapos gitártudással. Középiskolában és egy darabig az egyetemen is, az éneklés szeretete miatt kórusba is jártam. Lelkészként pedig teljesen természetes volt számomra, hogy a hobbim hasznos lehet a szolgálatomban is, és ezt a kettőt bizonyos pontokon összekapcsolom. Nagyon büszke vagyok rá, hogy éveken keresztül sok és sokféle zenekarban, zenei projektben is játszhattam, ennek köszönhetően olyan embereket ismertem meg, akik ma is jó

barátaim. 2019-ben és 2021-ben is a Csillagpont zenekarban játszottam, rendkívül felemelő volt több ezer fiatal vezetni a dicsőítésben.

Egyetemi lelkészi megbízásod előtt a Budai Református Egyházközség beosztott lelkészeként szolgáltál, főleg a fiatalabb korosztállyal foglalkoztál.

Igen, és itt hadd említsem meg a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközségben töltött közel hat évet is, amely lelkészi szolgálatomnak szintén kihagyhatatlanul fontos színtere volt. Számomra mindig is külö-

nösen kedves volt az ifjúsági munka, azonban korántsem csak és kizárólag ezzel a korosztállyal foglalkoztam. Tény viszont, hogy teológus koromtól kezdve különösen is vonzott ez a terület. Egyetemi éveimben többször felmerült bennem kérdésként, hogy mit tudnék én hitelesen átadni azoknak a fiataloknak, akiktől alig vagyok pár

évvél idősebb, ugyanakkor fiatalként testhez állónak éreztem, hogy viszonylag korombeliekkel foglalkozhatok. Most, egyetemi lelkészként valamivel idősebb vagyok a hallgatóknál, úgy érzem, Isten elég tapasztalatot adott ahhoz, hogy hitelesen, felelősségteljesen, éretten tudjak rálátni problémáikra, nehézségeikre.

A Károli Egyetemi Lelkészség és a Lelkigondozói Szolgálat egy szervezeti egységként működik az egyetemen: szolgálatuk között vannak átfedések, az egyes megkeresésekhez azonban más jellegű szakmai megközelítéssel fordulnak. Az Egyetemi Lelkigondozói Szolgálat munkatársai lelkigondozóként mediátor, coach és szupervizor szakképesítés birtokában foglalkoznak egy-egy témával. A lelkészség tagjai lelkipásztorként szolgálnak az egyetemi közösségben: Káposztás Gábor vezető egyetemi lelkész mellett Nemes Vitold, továbbá a főként egyházismeretet oktató Mikola Borbála, valamint a nemrégiben csatlakozott lelkészpár, Erbach Viola és Kis Kendi Dávid alkotja a jelenleg aktív, öt fős szolgálói kört. Káposztásné Horváth Tünde és Figezki Lili jelenleg gyermekükkel vannak otthon.

HALLGATÓI ALKOTÁSOK

VÁGYAKOZÁS

Régen mikor még minden más volt
Tudtuk milyen jó volt.
Tél hol vagy? Mikor jössz már?
Miért nem lehetsz itt?
Ragyogó hófehér ruhád mikor láthatom újra már?
Az önfeledt gyermekkor, szánkó és kacagás...
És igen, hóember te is ide tartoztál!
Mikor jössz annyira várlak már.
Érinthessem bársonyos ruhád
Arcomon érezzem simogató tiszta érintetlen égi csodát!
Jöjj és lássalak, mi több érinthesselek, érinthetetlen égi csoda!

Bakró Jenőné Anita
óvodapedagógus
III. évfolyam

IDŐ

Az idő elmúlása az óramutatók tánca
és én velük táncolok a számlapon.
-Csak egy tánc s lehet ennyi az élet-
de a zene az örök,
egy bonyolult világban
egy egyszerű öröm.

A várakozás csak tévedés,
puszta önámítás, hogy most más lesz;
A várakozás közben szívemre ült a magány,
a kilincs egy ideje kézről kézre jár;
fura egy átjáróház.

Néha van, hogy még mindig ugyanúgy csak várok,
de már magam sem tudom mire
vagy kire;
csak egy kérdés tölti ki az ürességet:
Ki lesz, aki majd egyszer bezárja maga mögött az ajtót?
A kulcs talán elveszett, talán nem is volt.

Így hát nyitva maradt az ajtó,
igaz csak résnyire;
a beszűrődő fény rám ragyog
s azt mondja,
az idő a válasz mindenre.

Kári József
osztatlan tanári mesterképzés
III. évfolyam

TUDATALATTI

Minden éjjel elmélyül a gondolat,
lesz-e, lesz-e ki vajon megsirat?
Te fogod majd-e tartani apró kezemet,
mikor végleg álomra szenderítem szememet?

Vigyazol-e majd rám, ha rossz útra térnék,
hisz nem tudom számít-e az a sok emlék,
melynek útját együtt tapostuk át,
de vajon megélted-e a pillanat pillanatát?

Szeretsz-e majd még, ha felemészt a félelem,
fogadd el vagy fuss, mert ez itt már lételem.
Változni nehéz, de nem lehetetlen,
csak itt a kérdés: Meddig bírom e testben?

Elfogadod-e majd a változás tényét,
megérint-e majd, ha nem lesz kit széttép?
Bántasz majd-e mást, ha neked ez kellemes,
de engem ne kínozz tovább és ne keress.

És talán minden rosszat követi a jó,
de nem tudom elment-e már az a hajó,
de talán, csak talán felkarol a pillanat,
és vajon lesz-e, lesz-e majd ki engem megsirat?

Pintér Zsófi Csenge
jogász
I. évfolyam

SZÍV ALAKÚ VÉLETLEN

Mindjárt duplán éjfél.
Minden dupla.
Lámpafény követi
a tárgyakat,
mint az árnyék.
Árnyék...
Árny-mutató surran
a mutató mögött.
Az árnyéknál is
feketébb a csat.
A csat foga nem
harap -
összefog.
Hanyag
módon
ejtettem le
csuklómról
a karkötőt.
Hogy lett
szív alakú?
Nem tudom, de nem
merem
megmozdítani,
nehogy
tönkretegyem
e tökéletes véletlent.
Jó ránézni.
Mindjárt duplán éjfél...

Tóth Renáta Anna
anglisztika mesterképzés
I. évfolyam

DOLCE VITA

Dübörög, burjánzik a fővárosi este,
megtelik a Madách tér,
dohányfüst tekereg,
kiürül a tribün,
csókot csen a perc,
oly' édes e bűn.
Kacaj és keserű mézcseppek,
önkényes bájcsevej,
akár a Renoir képeken.
Aperol kutak, vörösbor illata,
egymást ölelő kék szemek,
bohémiát kiáltó, bús hadak,
cukrászdában felfalt linzerek.
Habzsolás és tűzpiros körömlakk,
pedáns képe ez vérző koromnak.
Az eufóriát az élet táncba hívta,
zengjen hát a mantra: Dolce Vita!

Csóbor Benjámín
osztatlan tanári mesterképzés
V. évfolyam

HOGY VAN EZ, HOGY IGAZSÁGOS LEGYEN?

Kis vicces. Tudtad hogyha nevetünk nem gondolkozunk?
 Durva mi. Egyetlen tudatlan cselekvésnek köszönhetően nincsen tudatunk percekig.
 Csak vagyunk mert jól vagyunk.
 Mindig így akarok lenni,
 de amint tudatosan akarom a nevetés boldog létezését, nem jön össze.
 Mocsok egy világ.
 Mintha azt akarná éreztetni, hogy a tudatlan a váratlan örömből fakad,
 mintha az ember csak azért a pár percért élne,
 mintha minden tudatával pontosan csak ennyit érne:
 pár perc tudatlanság, élethosszig tartó tudatért.

Kaszinec Regina
 jogi felsőoktatási szakképzés
 I. évfolyam

ÉN KERTEM

Lenne nekem egy kertem, tele virággal:
 Rózsával, liliommal, orchideával.
 Rododendron, a búzavirág, jezsámen,
 Elférnek mind a kezemben.

Urbán Zsófia
 anglisztika
 I. évfolyam

KARÁCSONYI VARÁZS

Csontig hatol a sötétség,
s a magány szívet tépő.
Lelkéből a reményt kitepték,
mikor utcára dobták,
s új macskával pótolták.

Feldíszített épületek között,
ünnepi ruhába öltözött,
ideges emberek rohannak,
utolsó percben ajándéokra lesve.
Emberek akik látják, tovább állnak.

Hóviharban caflat ázva fázva.
Apró lábak hóba süllyedve,
mennek új otthont keresve.
Kicsiny teste lassan feladja,
senkinek sem kell egy kis árva.

Hópihe száll az égen,
csillagok ragyognak az éjben.
Eláll a vihar, beáll a csend,
amit éles sikoly tör meg,
mely tán időben életet ment.

A remény tüze újra éled,
mikor pattogó tűz és fahéj illatra ébred.
Vajon a képzelet játszik,
csúf játékot vele,
vagy ez a várva várt valóság?

Puha ágy, meleg, finom étel,
itt van mire rég óta vágyik.
Óriásként szétterülő fenyő alatt,
három kölyök macska figyeli.
Aggódó szemekből melegség árad,

Óvatosan mellé feküdnék,
átmelegítik hideg csontjait,
melyet a hidegvíz megfagyasztott.
Kiderült mind menekültek,
kiket a pár befogadott.

Kezek emelik magasba,
s ölelik meg szorosán.
Dorombol oly boldogan,
hiszen új otthonra lett,
Karácsony éjjelén.

*Oláh Georgina
gazdálkodási és menedzsment
IV. évfolyam*

Tárolás felsőfokon

Mit, hol és hogyan érdemes?!

Manapság alig vesszük észre, ha kidobunk egy-egy megmaradt, megromlott ételt a kukába. Felmérések alapján az ételhulladék termeléséért legnagyobb arányban a háztartások (közel 53%-ban) felelősek. Magyarországon évente átlagosan 175 kg az egy főre jutó ételhulladék mennyisége, az Európai Unió területén pedig ez a szám átlagosan 173 kg/fő. Tehát egy lényeges problémával nézünk szembe, miközben a világ más területein éhínség okoz komoly nehézségeket. Az egyre növekvő ételhulladék mennyiségének nemcsak gazdasági következményei vannak a háztartásokban, hanem a környezetre és a társadalomra nézve is káros.

Az általunk termelt élelmiszerhulladékot többféle módon is csökkenthetjük, úgy, mint az átgondolt és tudatos vásárlás, a receptek újragondolása és az ételek megfelelő tárolása. Előbbi esetében csak annyit kell tennünk, hogy vásárlás előtt átgondoljuk, hogy mire van valóban szükségünk a konyhában. A másik két esetben sem lehetetlen változásokat elérni akár rövid távon is. A következőkben elsősorban az ételek helyes tárolásáról lesz szó, a cikk végén pedig egy megmentős receptet találtok, amit bármikor gyorsan elkészíthettek magatoknak.

Mit tárolj a hűtőben?

Alapvetés, hogy húst mindig hűtőben tárolunk, olykor a zöldségeket is. Biztos mindenkinek van egy bombabiztos gyakorlata az ételek tárolására, illetve mindenki hallott már különböző praktikákat, hogyan kell a hűtőben tárolni az ételt. Például, hogy tojást nem teszünk a hűtő ajtajába. Ehhez jönnek még a gyártók újabb és újabb innovációi, amivel felszerelik a hűtőszekrényeket. De gyakran mégis a legegyszerűbb megoldás a legjobb megoldás.

A legtöbb zöldséget nem feltétlenül szükséges hűtőben tárolni, ott van akár a krumpli, a répa, a padlizsán, a zeller stb. A gyökérzöldségek mellett pedig vannak olyan zöldségek, amelyeknek a fagyasztószekrény-

ben való tárolása kerülendő, mert ott elveszti az ízét és az aromáit. Ilyen például a paradicsom, a fokhagyma vagy az avokádó. A zöldségek legnagyobb részét elég száraz, hűvös helyen tárolni. Ugyanez igaz a tojásra is. A legtöbb európai országban nem kötelező a tojások héjának előzetes tisztítása, így azok jóval ellenállóbbak, így akár a konyhaszekrényben is tárolhatók. Ennek következtében marad hely azoknak a termékeknek a frigóban, amit mindenképp ott kell tárolni.

Mit hol tárolj?

A húsokat, tejtermékeket mindenképp érdemes a hűtőszekrényben tartani, de nem mindegy, hogy mit hová teszünk. A hűtőben bár hideg van, de nem egyenletes a hőmérséklet, így érdemes átgondolni a tárolást.

A fridzsider ajtajába azokat a termékeket érdemes tenni, amelyek kevésbé érzékenyek a magasabb hőmérsékletre és a folyamatos hőmérséklet-ingadozásra. Ilyenek például a csoki, lekvár, pesto, vaj, a ketchup és a mustár (utóbbiakat nem feltétlenül kell ott tárolni).

A hűtő rekeszei között sem egyenletesen oszlik el a hőmérséklet. Ahogy haladunk felfelé egyre magasabb a hőmérséklet és már nem áll rendelkezésre az a bizonyos 4 fok vagy az az alatti hőmérséklet. A legfelső rekeszre ugyanaz érvényes, mint a hűtőajtóra: a kevésbé kényes, a magasabb hőmérsékletet is bíró élelmiszerek kerüljenek legfelülre. Az alsó rekeszbe mehetnek a húsok és a tejtermékek, amelyek tárolásához minél alacsonyabb hőmérséklet szükséges.

Az élelmiszerek tárolásakor érdemes megfelelő edényeket és csomagolóanyagokat használni, mint például

műanyag dobozokat, üveg-tárolókat. Ezek megóvják az élelmiszereket a szennyeződésektől és a romlástól. Ezekben megóvhatod a folyamatosan változó páratartalomtól is az ételeket.

Megfelelő edényeket és csomagolásokat kell választanunk az élelmiszerek típusa és tárolási igényei alapján. A légmentes edények és csomagolások megakadályozzák a baktériumok és

a penész növekedését, és hosszabb ideig megőrzik az élelmiszerek frissességét.

Összegezve elmondható, hogy tároláskor elsősorban az ételek típusaira kell figyelni, a tárolásra használt edényre és a hőmérsékletre. Ha minden tárolási tippet betartottál, de mégis pár napja megmaradt rizs áll a hűtő aljában, akkor a következőkben egy tuti pirított rizs receptet találsz.

Pirított rizs

(20-25 perc)

A rizs mára szinte mindenkinél alap ételmiszernek számít, könnyen elkészíthető, tápanyagdús és könnyű étel. Gyakran több rizst főzünk, mint amit megeszünk: hogy ne vesszen kárba, a maradékot felhasználhatjuk pirított rizs alapanyagként. Ez az étel az ázsiai konyhából lehet ismerős és a világ minden táján igen népszerű, hiszen szuper finom és tele van zöldségekkel. Az alapanyagok könnyen beszerezhetők, így akár a kollégiumban is egyszerűen elkészíthető.

HOZZÁVALÓK:

2 közepes felcsíkozott sárgarépa
 1 közepes csíkokra vágott vöröshagyma
 1 vékonyra szeletelt zöldhagyma
 1/2 csésze fagyasztott borsó
 4 csésze főtt és hűtött rizs (én jobban szeretem a rövid szemű fehér rizst)
 2-3 evőkanál szójaszószt
 1/2 teáskanál pirított szezámolaj
 2-3 evőkanál étolaj
 1 tojás (opcionális)
 só

Mindenekelőtt készítsd elő a zöldségeket. Vágd fel vékony (tényleg vékony) csíkokra a répát, a zöldhagymát és a vöröshagymát. Ha kihívásnak bizonyulna vékonyra szeletelni a répát, nyugodtan használd hozzá a hámozót.

Amikor megvagy az előkészületekkel, kezdődhet a főzés. Hevítsd fel az olajat, majd mehet bele a vöröshagyma, amit aranybarnára, lehetőség szerint ropogósra pirítunk. Ez a lépés azért fontos, mert ettől kap a rizsünk egy mélyebb ízt. Ha megvagyunk, kivesszük a hagymát a forró olajból és félretesszük. Ezt követően hozzáadjuk az olajhoz a répát és a borsót. Érdeemes a répát valamivel korábban beleten-

ni, mert a fagyasztott borsó sok nedvességet tartalmaz, úgy pirulnának meg a hozzávalók. A serpenyőben együtt pirítjuk őket 3-4 percig, amíg megpuhulnak.

Ha használunk tojást, adjuk a zöldségekhez és folyamatos kevergetés mellett süsük meg. Majd adjuk a zöldséges tojáshoz a rizst, így pirítsuk 5-6 percig. Lehetőleg folyamatosan kísérjük figyelemmel, hogy ne égjen le az étel. Ha átmelegedett a rizs és itt-ott meg is pirult, adjuk hozzá a szezámolajat és szójaszószt. Végül további 1 percig pirítsuk és jól keverjük el. Vegyük le a főzőlapról és adjuk hozzá a pirított vöröshagymát és az újhagymát.

Írta: Csomai József

„Amit kétszer
csinálunk, harmadszorra
hagyománnyá válik.”

Erasmus+ BIP programok a Pedagógiai Karon

Az Erasmus+ BIP intenzív program célja, hogy olyan, a részt vevő hallgatók képzési programjához illeszkedő, annak tartalmát kiegészítő kurzust fejlesszen, ami egyaránt gazdagítja a hallgatók elméleti és gyakorlati tudását, miközben erősíti a határon túli partnerekkel kialakított szakmai kapcsolatokat is.

A 2021-ben megújult Erasmus+ program révén a felsőoktatási szektorban elérhetővé váltak az intenzív (ún. Blended Intensive Programme – BIP) programok is, melyek lehetővé teszik a különböző szakmai tevékenységek részben fizikai, részben virtuális módon történő megvalósítását hallgatók és munkatársak számára.

A Blended Intensive Program célja megnyitni a lehetőséget a hallgatók számára, hogy oktatási, nyelvi és kulturális tapasztalatokat szerezzenek egy külföldi felsőoktatási intézményben. A virtuális rész is fontos eleme a BIP-nek, amely online kooperatív képzés és csoportmunka formájában valósulhat meg: a hallgatók egyidejűleg dolgoznak különböző szakmai feladatokon a virtuális térben. A BIP-ek három különböző uniós vagy a programhoz csatlakozó állam felsőoktatási intézményeinek együttműködésében valósulhatnak meg.

Egyetemünk első körben két Erasmus+ BIP pályázati támogatást nyerte el. Mindkét program a Pedagógiai Kar (PK) Gyakorlati és Továbbképzési Intézetének és Hittanoktató és Kántorképző Intézetének szervezésében valósult meg. A Károli által megtervezett közös oktatási projektben két határon túli egyetem működött együtt: a kolozsvári Babes-Bolyai

Tudományegyetem Református Tanárképző és Zene-művészeti Kara (BBTE) és a révkomáromi Selye János Egyetem Református Teológiai Kara (SJE).

2023 tavaszán a Nevelés és inklúzió programban a résztvevők az eltérő fejlettségű gyermekek oktatásának módszertanába kaptak betekintést. Az online órákat a 2023 márciusi, Nagykőrösön tartott jelenléti hét egészítette ki. A hallgatók az elméleti ismeretek gyakorlati alkalmazását a nagykőrösi Arany János Református Általános Iskola és Óvoda bemutató óráin követhették. A hospitálási tapasztalatokat a KRE, a BBTE és az SJE oktatói által tartott szemináriumokon dolgozták fel az elmélet és a gyakorlat összepárosításával. A közös óratervek kidolgozása, a problémaorientált megközelítés a különböző országok hallgatóinak együttműködésében valósult meg, ami nemcsak szakmai téren adott többletet a résztvevőknek, hanem közelebb hozta egymáshoz a Kárpát-medence különböző pontjain tanulókat is.

A program 2023 októberében folytatódott. A második BIP program központi témája az Általános iskolai oktatás módszertana és a nemzeti önazonosság erősítése volt. Itt szintén a KRE PK, a BBTE és az SJE hallgatói

gazdagíthatták tudásukat. Egyetemünk Pedagógiai Karának nagykörösi képzési helye az oktatási épület és a kollégium együttesével ismét kiváló lehetőséget teremtett arra, hogy a három intézmény oktatói és hallgatói egy héten át közös szakmai programokon ismerhessék meg az elmélet és a gyakorlat egységét, az intézményi jó gyakorlatokat. A hospitálások, a feldolgozó szemináriumok, a közös projektfeladatok a szakmai tapasztalatok mellett mind a közösségi élményt erősítették.

Az együttműködés sikerét az is mutatja, hogy az őszi program hallgatóinak fele a tavaszi programban is részt vett már. A három intézmény hallgatói számára a jelenléti hetek a közös munka mellett a kapcsolatépítés és a szakmai fejlődés lehetőségét is biztosították. A hallgatók visszajelzéseiben megállapították, hogy a hospitálások, a sokszínű szakmai előadások, a feldolgozó szemináriumok beszélgetései gazdagították szakmai kompetenciáikat. A közös munka olyan hallgatókat kötött össze, akik ezen program nélkül a közös szakmai érdeklődésük ellenére sem találkozhattak volna, a program által azonban más intézményekben tanuló hallgatótársaik tapasztalatait, látásmódját

tudása együttesen járulhatott hozzá a projektfeladatok sikeres teljesítéséhez.

A magyarságtudat erősítését, a későbbi pálya során alkalmazható módszertani ismereteket, a szakmai fejlődést építő előadásokat szintén kiemelték a résztvevők visszajelzéseikben. Megkérdeztük, hogy mi az a plusz, amit a BIP adott számukra.

Egyöntetűen a szakmai fejlődést jelölték meg, illetve azt, hogy megtanultak pedagógiai módszerekben gondolkodni, valamint látták és megtapasztalták, hogyan lehet érdekessé tenni az órákat a gyermekek számára. Megjegyezték, hogy pedagógusnak lenni igazi kihívás, mivel egy jól megtartott óra mögött rengeteg munka áll, a program pedig megerősítette a hivatástudatot a példamutató pedagógusok munkáján keresztül.

A résztvevők visszajelzései a szervezőket is megerősítették abban, hogy a program összeállítása mögötti munka meghozta szakmai sikerét és gyümölcsét. A program sikerén felbuzdulva egyetemünk 2024-re újabb két Erasmus+ BIP programot pályázott és nyerte el, amiket a Pedagógiai Kar Pedagógusképző Intézete a magyar és az idegen nyelv oktatása témakörében rendez meg.

A programok megvalósításában egyetemünk különböző szervezeti egységeinek is kiemelt közreműködő szerepe volt: többek között Szalai

Gábor nemzetközi igazgató és munkatársainak, a Gazdasági Főigazgatóság kollégáinak, valamint Pap Ferenc dékán támogatásának

köszönhetően valósulhattak meg a Károli nemzetköziesítését szolgáló BIP programok.

„Az Erasmus BIP programot azért ajánlom, mert számos olyan előadást, workshopot tekinthettem meg, ami által csak fejlődni lehet.”

„Jó azzal találkozni, hogy másképp gondolkodunk, mert sokat tudunk tanulni egymástól.”

„A BIP rendkívüli lehetőség az egyetemi hallgatóság számára, hiszen lehetőség van meg tapasztalni, hogy milyen is egy multikulturális közegben való tanulás.”

„Azért tartom jó lehetőségnek, mert rövid idő alatt sokat tanulhattunk és fejlődhetünk.”

„Azt tanultam meg, hogy milyen is igazából egy pedagógus, hogy felkeltse a gyerekek figyelmét.”

„Nagyon jó belekóstolni egy másik egyetem életébe.”

„Azt tanultam meg, hogy pedagógusnak lenni igazi kihívás és szükséges az elhivatottság. Most valamiért úgy kezdtem el tekinteni a pedagógusokra, mint valamilyen felpáncélozott, hős harcosokra. Szerintem nagyon menő emberek!”

RODOSTÓ,

Rákócziék második otthona

TÖRÖKORSZÁG EURÓPAI RÉSZÉN, ISZTAMBULTÓL KÖRÜLBELÜL MÁSFÉL ÓRÁNYI AUTÓÚTRA, A MÁRVÁNY-TENGER PARTJÁN FEKSZIK RODOSTÓ (MAI NEVÉN TEKIRDAG), A MAGYAR TÖRTÉNELEM IGEN JELENTŐS TELEPÜLÉSE. EBBE A CSODASZÉP VÁROSBA ÉRKEZETT TÖBB MINT HÁROMSZÁZ ÉVEL EZELEŐTT II. RÁKÓCZI FERENC MEGANYNYI MAGYAR BUJDOSÓ TÁRSÁVAL, MIUTÁN A SZABADSÁGHARC ELBUKOTT.

A Rákóczi Emlékház őrzi Bercsényi Miklós, Gróf Forgách Simon, Gróf Eszterházy Antal, Gróf Csáky Mihály, Sibrik Miklós, Zay Zsigmond, valamint az erdélyi fejedelem hű írnoke, Mikes Kelemen nevét is, miután ebben a városban telepedtek le.

Az épületen már első ránézésre látszik, hogy magán viseli az ottomán építészet sajátosságait, ugyanakkor a kapun ott díszleg Mikes Kelemen elhíresült felirata a törökországi levélből: „Úgy szeretem már Rodostót, hogy el nem felejtetem Zágont”.

A török származású, de magyarul hibátlanul, akcentus nélkül beszélő Ali Kabul már négy évtizede vezeti és őrzi a múzeumként funkcionáló emlékházat. Az épületet – Rákóczi ebédlőpalotáját – 1927-ben

vásárolta meg a magyar állam, majd 1933 őszén Gömbös Gyula miniszterelnök avatta fel. A Magyar Nemzeti Múzeum 1968-ban nyitotta meg az első kiállítást az emlékházban, amelyet azóta többször felújítottak. Ali Kabul missziójának tekinti az emlékház gondozását és Rákócziék emlékének őrzését, saját gyermekeként szereti az épületet.

Miért Törökország?

A Rákóczi-szabadságharc (1703–1711) célja az volt, hogy a Habsburg Birodalomba tagozott Magyarország állami önrendelkezését visszaállítsák. Az erdélyi fejedelem azonban a küzdelmet lezáró szatmári békét nem fogadta el, így előbb Lengyelországba, majd Franciaországba menekült, ahonnan 1717 őszén III. Ahmed

szultán meghívására érkezett Törökországba kicsiny udvartartásával. A „bujdosó” II. Rákóczi Ferenc erdélyi fejedelem és kísérete tizenöt évig, 1720-tól 1735-ig élt Rodostóban.

Talán nincs is ember, aki ne élt volna (vagy élne) szívesen ezen a csodálatos környéken és a házban, amelyet bár felújítottak ugyan, de háromszáz évvel ezelőtt is ugyanígy festett. Az utca hivatalos neve lassan húsz éve Macar Sokağı, azaz Magyar utca; már Mikes Kelemen is így emlegette törökországi leveleiben. A múzeum előtti meredek sugárút Rákóczi nevét viseli, az épület mögötti utcát pedig Mikes Kelemenről nevezték el – tagadhatatlan tehát a magyar érintettség ebben a városrészben.

Eredeti darabok

Az emlékházban két eredeti dolog látható: egy potytyantós illemhely, illetve egy korabeli bogrács – minden más Kassára került, miután 1906-ban a ház emlékeit ládába pakolva elszállították, és a ház ott felépített másában állították ki. Mi több, Rákóczi és társainak hamvait ugyanekkor vitték el és helyezték örök nyugalomra az akkor még Magyarországhoz tartozó Kassán. Az épület többi tárgya kópia, igaz, megszólalásig hasonlít az eredeti darabokra.

Az alsó szinteken a korabeli Európa, valamint a fejedelem családi történetének tematikus bemutatásával találkozhatunk. Az első emeleten a szabadságharc szöveges és tárgyi emlékei láthatók, míg a második emelet már sokkal hétköznapibb dolgokat demonstrál: itt az emigráció tö-

rökországi életébe, minden napjaiba pillanthatunk bele.

Mikes Kelemen berendezett dolgozószobájából páratlan kilátás nyílik a tengerre. Az írnoke több mint negyven évig írta leveleit elképzelt nagynénjéhez – a gyűjteményből tudható csak meg igazán, milyen lehetett a magyar bujdosók élete.

Rodostóból Rákóczi élénk levelezést folytatott a francia, spanyol, orosz és lengyel udvarral, ezért a Habsburg kormányzat folyamatosan figyeltette. Az emigráns évek politikai tevékenységénél mégis sokkal inkább számoltartja az utókor a fejedelem írói munkásságát, államelméleti és vallási műveit.

Az *Elmélkedések*, az *Emlékiratok*, a *Vallomások*, az *Értekezés a hatalomról* is Rodostóban született; csakúgy, mint Mikes Kelemen *Törökországi levelei*.

A faragott mennyezetek, az ólomüvegek, az oszlopokra és a gerendákra festett virágmotívumok mellett a házban külön figyelmet kap a II. Rákóczi Ferenc által faragott rózsafa karosszék is, amelyre leülni ugyan nem lehet, de rácsodálkozni az aprólékos, precíz munkára annál inkább. A Rákóczi Emlékház persze nemcsak egykori lakói miatt különleges, hanem azért is, mert ez a korszak legősibb, máig álló építészeti emléke.

Nem merül ki azonban ennyiben a magyarok rodostói emléke; a múzeumtól néhány percre, a tengerparti Béke és Barátság Parkban (Barış ve Özgürlük Parkı) Rákóczi egész alakos ülőszobra 1994-ben készült el, de itt van a fából faragott Édes néném és Mikes Kelemen-szobor is.

Írta: Gáll Anna

ÓRA	A FOLYTATÁS ELSŐ RÉSE	KITALÁLT, NEM VALÓDI INDÍTÉK	TEA, NEMETÜL	SZÓ BÁNTÓ, TÁMADÓ CÉLZATA	SZIKLAMÁLLADÉKOS TERÜLET	A BŐR VEGYJELE	KISSÉ EGOISTA!	PRESSER GÁBOR ZENEKARA V.	A FOLYTATÁS MÁSODIK RÉSE
GYERMEK KEDVENC ÜZLETE!									
SZERETTEL KAROLÓ						AZ EGYIK SZÓFAJ CZUCZOR ÁLNEVE	TEREM SZÉLEI!		
... COCKER; NÉHAI ÉNEKES				SZINTÉN NE SIKIDOM RÉSE			SZŐNYEG-ÁRUHAZ		
AJKA CENTRUM!		TAPASZTOANYAG KERÉK TÁRGY					NAPVÉG!	... GREY; TEA-KEVERÉK	
RÖNTGEN RÖVIDEN	ERÉLYSEN KÉR MADRIDI FOCIKLUB								
NAGY TESTŰ PAPAGÁJ						...-CE; KINAI FILOZÓFUS AZ ILLETŐ			
TERÜLET KÖRŰLVEVŐ						NEMA ÓRÓM!			
NŐI SZÍNPADI SZEREPKÖR						SZLOVÉN AUTÓJEL RENDEZŐ (ÁTTILA)			
HELYSÉG VÁSÁROSNA-MÉNYNÁL		AKADÁLY LÖVÉST HARIT A VEDŐFAL				KÖZÜTI SZÁLLÍTÓ JÁRMŰ			
RÓMAI 1000-ES	VÉRCSOPORT KIS BÁRÁNY					FENTRE HAJÍT LEPUZTÍT			
HÁZORZÓ ÁLLAT	KOPIK A MÁZ NÉM, ZENESZERZŐ			RITENUTO, RÓV, ENIKŐ, BECÉZVE					
BÚZÁBAN ADOTT FIZETTSÉG						FÉLMAJOM BANDUKOLÓ			
IRÁNNAL HATÁROS ORSZÁGBÓL VALÓ					LOPVA TÁVOZÓ SOMOGYI HELYSÉG				
... NOLTE; AMERIKAI SZÍNÉSZ				FAKADÁS			SEMMIKOR HÖBÖRÖG		
TANULÓ VEZETŐ JELE	SORBAN CIPEL KÖZET JELZŐJE					A TETEJÉRE NYOM AZ EGYIK SPORTÁG		DE MENYNYIRE! VÖRÖSBORFELE	
KÖZÉPEN ÉPÜL!	AUTÓMÁRKA EGY, OLASZUL					REKESZES KÉMIAI KÖTÉS		STAN TÁRSA! FALHOZ PRESEL	
KÖNNYŰFÉM RÖVID NEVE		HAVASI EMBER ELIÁS, BECÉZVE				RÓMAI FOCIKLUB A GALLON JELE			DISZPRÓZIUM CSEMPE-DARAB!
A CSÜCSRŐL A VÖLGYBE TEKINT					CÉG-EMBLÉMA BOLGÁR PÉNZNEM				
FOGKRÉM-MÁRKA				SZIBÉRIAI FOLYÓ EMELEŐ-GÉP			CINLEMEZ ERŐDÍT-MÉNY RÉSE		AMPER JELE NÉMET NŐI NÉV
TÉPKEDNI KEZD!	FELÉM NYOMÓ RITKA NŐI NÉV						GENITIVUS, RÓV, A KÖZELMÉBE		IGEKÖTŐ, RÖVIDEN ANGOL ANNA!
ÍGY IS BECÉZIK ÁKOST		LATIN MADAR! EMELET, RÖVIDEN				RÓMAI 6-OS MÜZLI-FALAT!		SZÍNÉSZNŐ (MEG) LEVÉL SZÉLEI!	ABLAKKERET!
SZÍNÜLTIG PAKOL						ÁLLAMFŐ VOLT (FERENC) TRÍCIUM		BORSODI VÁROS KÉRDŐ-SZÓCSKA	
ÓRA	VÉRTESSZÖLŐSI ELŐEMBER!					A FOLYTATÁS HARMADIK RÉSE			

„...Téged idéz ma szavunk; nincs másunk: a hitünk – a szavaddal, a századokon hős isteni szóddal – ...”

A Bölcsészettudományi Kar első dékánjának, Szilágyi Ferencnek az egyetem alapítására írt versének folytatása a rejtvényben!

KÁROLI SPORTNAP

Margitszigeti Atlétikai Centrum

2024. április 24.

www.kre.hu

- karoliegyetem
- karoli.gaspar.reformatus.egyetem
- karoligasparegyetem
- KaroliEgyetem
- károligáspáruniversity
- uni.karoli

